

איך האכילו את הקונגרס הציוני בלוקשען

הקונגרס זולל

זקן, עובדות מלתחה, מזכירות אלגנטיות וצירים מכל קצוות תבל.

במזנון של הקונגרס הציוני, כבכל המזנונים מסוגו, התפריט הוא מגוון ביותר. כאן עוברים מפה לאוזן מת-כונים עסיסיים, מי פחות ומי יותר, של הרכבים פוליטיים ושל קואליציות.

עשרים ושמונה קונגרסים כבר היו לה, לתנועה הציונית. כל אחד — שונה מרעהו, במקום, בנסיבות הערכות, בהרכב משתתפיו. אך דבר משותף אחד היה לכולם: המזנון.

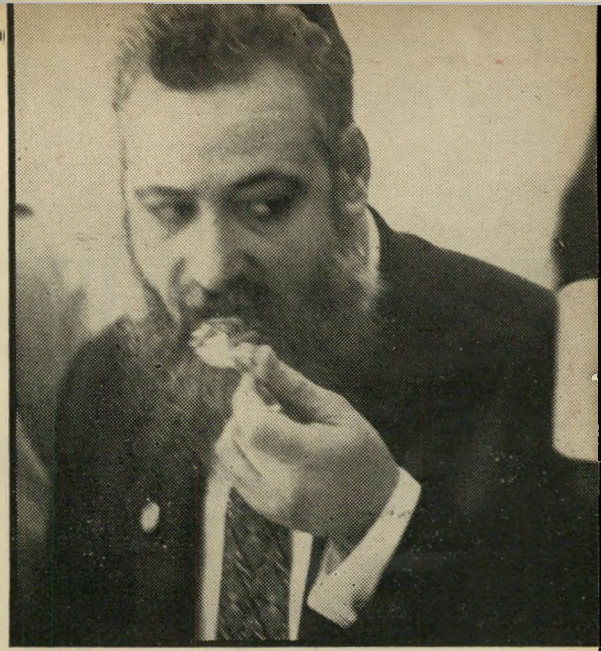
הצבא צועד על קיבתו, קבע כבר בשעתו הקטנצ'יק ההוא עם היד הנצחית על הקיבה.

לא רק הצבא. גם הקונגרס הציוני הכ"ח. כמו הכ"ז. כמו הכ"ו. וכמו כל הקודמים לו.

בשעות הבוקר והערב, כשבין כותלי הבניין מהדהד קולן של תביעות היסטוריות, עומד המזנון בשימונו.

אולם משמגיע זמנה של ארוחת הצהריים, שוכחים המשתתפים הנכבדים את ההיסטוריה, הולכים בעקבות תביעותיהם הצנועות יותר של קיבתם.

אז אפשר לראות כאן, זה בצד זה, רבנים מגודלי

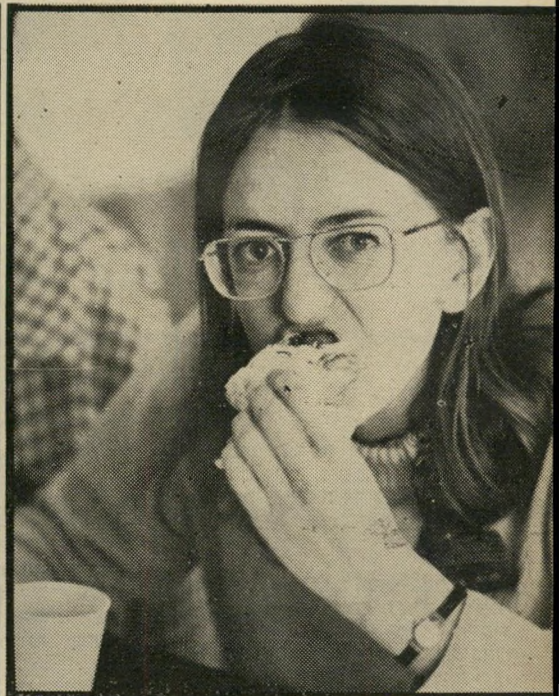
"אני הרצל?"
תמה הציר מ" צרפת, שמשך לשמונו לב בדמינו המפתיע לחוזה המדינה.

"מעניין משלהב"
מתפעלת נברת-כובע, יושבת ראש הקרן הקיימת של הסתדרות נשות-מזרחי בניו-יורק, אסתר בורק. "רק שבילילה עייפים מדי ואין כוח לבלות."

"יש שיפור"
מציין רבה הראשי המזוקן של אירלנד. "זה לי הקונגרס השלישי. הראשון היה בשנת 1951, ואז היה בלגן עצום. אין מה להשוות למיתרחש כיום בקונגרס."

"פלפל לא נודמלי"
היה כל מה שחסי-כימה הניה פייק הצעירה, מנהלת מדורי-הכרטיז-סימ, לומר. "הצירים באו לדבר פה, לא אני."

"בעלי לא מרשה"
קבלה בלוני-דית צעירה, בעלת תיאבון ועדויות תכשיטים, כשהיא מסבירה את סיר-רובה להצטלם, לדבר, ולהשתתף בכל פעילות אחרת.

"עבודה מייגעת"
קובעת נחמה מר-חיים, קצינת קשר עם המפלגות מטעם הקונגרס. "לצירים זו חוויה, לגבי זו עבודה מייגעת. מאחורי החגיגות, הושקעה עבודת תיכנון ממושכת."

"חריף מדי"
מחווה דעתו השור-טר יעקוב בן-סימון, נהגו של מפקד משטרת מרחבי-ירושלים, כשהוא מתכוון למרק. אשר לשאר: "יש הרבה טקסים."